

॥ २ ॥ ३ ॥ अवलोककः अवलोकनार्थी गृहान्भार्या ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ विट्पतेहे प्रजाधीश ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रभाषितः मिथ्यावाचसीति अ
 तेनरैभ्यस्यवैपुत्रावर्वावसुपरावसु ॥ ततौ सहायौ सत्रार्थबृहद्दुघ्नेनधीमता ॥ २ ॥ तत्रतौ समनुज्ञातौ पित्राकौ ते यजग्मतुः ॥ आश्रमे त्वभवद्वैभ्यो भार्या चैव
 परावसोः ॥ ३ ॥ अथावलोककोऽगच्छद्गृहानेकः परावसुः ॥ कृष्णाजिनेन संवीतं ददर्श पितरं वने ॥ ४ ॥ जघन्यरात्रे निद्रांधः सावशेषेतमस्यपि ॥ चरंतं गहनेर
 ण्ये मेने स पितरं मृगं ॥ ५ ॥ मृगं तु मन्यमानेन पिता वै ते न हिंसितः ॥ अकामयानेन तदा शरीरत्राणमिच्छता ॥ ६ ॥ तस्य सप्रेतकार्याणि कृत्वा सर्वाणि भारत ॥
 पुनरागम्य तत्सत्रमब्रवीद्भातरं वचः ॥ ७ ॥ इदं कर्म न शक्तस्त्वं वां दुमेकः कथंचन ॥ मया च हिंसितस्तातो मन्यमानेन तं मृगं ॥ ८ ॥ सोऽस्मदर्थं व्रतं तात चरत्वं ब्रह्म हि
 सनं ॥ समर्थोऽप्यहमेकाकी कर्म कर्तुमिदं मुने ॥ ९ ॥ अर्वावसुरुवाच करोतु वै भवान्सत्रं बृहद्दुघ्नस्य धीमतः ॥ ब्रह्मवध्यां च रिष्ये हं त्वदर्थं नियतेन्द्रियः ॥
 ॥ १० ॥ लोमश उवाच स तस्य ब्रह्मवध्यायाः पारंगत्वा युधिष्ठिर ॥ अर्वावसुस्तदा सत्रमाजगाम पुनर्मुनिः ॥ ११ ॥ ततः परावसुर्दृष्ट्वा भ्रातरं समुपस्थि
 तं ॥ बृहद्दुघ्नमुवाचे दं वचनं हर्षगद्गदं ॥ १२ ॥ एष ते ब्रह्महायज्ञं माद्रष्टुं प्रविशेदिति ॥ ब्रह्महा प्रेक्षितेनापि पीडयेत्त्वामसंशयं ॥ १३ ॥ लोमश उवाच तच्छु
 त्वैव तदाराजा प्रेष्यानाह स विट्पते ॥ प्रेष्यैरुत्सार्यमाणस्तुराजन्मर्वावसुस्तदा ॥ १४ ॥ नमया ब्रह्महृत्येयं कृतेत्याह पुनः पुनः ॥ उच्यमानोऽसकृत्प्रेष्यैर्ब्रह्महन्ति
 भारत ॥ १५ ॥ नैव स्म प्रतिजानाति ब्रह्मवध्यां स्वयं कृतां ॥ मम भ्रात्रा कृतमिदं मया सपरिमोक्षितः ॥ १६ ॥ स तथा प्रवदन् क्रोधात्तैश्च प्रेष्यैः प्रभाषितः ॥ तूष्णीं
 जगाम ब्रह्मर्षिर्वनमेव महातपाः ॥ १७ ॥ उग्रंतपः समास्थाय दिवा करमथाश्रितः ॥ रहस्यवेदं कृतवान्सूर्यस्य द्विजसत्तमः ॥ १८ ॥ मूर्तिमांस्तं ददर्शार्थं स्वयमग्र
 भुगव्ययः ॥ लोमश उवाच प्रीतास्तस्या भवन् देवाः कर्मणा र्वावसो नृप ॥ १९ ॥ तं ते प्रवरयामासुर्निरासुश्च परावसुं ॥ ततो देवावरंतस्मै ददुरग्निपुरोग
 माः ॥ २० ॥ स चापिवरयामास पितुरुत्थानमात्मनः ॥ अनागस्त्वं ततो भ्रातुः पितुश्चास्मरणं वधे ॥ २१ ॥ भरद्वाजस्य चोत्थानं यवक्रीतस्य चोभयोः ॥ प्रतिष्ठां
 चापिवेदस्य सौरस्य द्विजसत्तमः ॥ एवमस्त्विति तं देवाः प्रोचुश्चापिवरान्ददुः ॥ २२ ॥

धिक्षिप्तः ॥ १७ ॥ रहस्यवेदं सूर्यमंत्रप्रकाशकं वेदं घृणिरिति द्वे अक्षरे सूर्य इति त्रीणि आदित्य इति त्रीणि एतद्वै सावित्रस्याष्टाक्षरं पदं श्रियाभिषिक्तमिति काठकब्राह्मणं कृतवान् ददर्श ॥ १८ ॥ मूर्तिमान्सूर्यस्तं द्वि
 जं ददर्श आत्मानं दर्शयास ॥ १९ ॥ तं देवाः प्रकर्षेण वरयामासुः निरासुर्निराचकुर्यज्ञादिति शेषः ॥ २० ॥ २१ ॥ प्रतिष्ठां संप्रदायप्रदत्ति सौरवेदः पूर्वमुक्तः ॥ २२ ॥